

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Силабус навчальної дисципліни
«Дерматологія та венерологія»

Обсяг навчальної дисципліни	Загальна кількість годин на дисципліну: 240 годин, 8 кредитів ЄКТС.
Дні, час, місце проведення навчальної дисципліни	Згідно з розкладом занять із цикловою формою навчання Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології м. Одеса, вул. Воробйова, 5.
Викладач(-і)	За польський М.Е. д-р мед. наук, професор. Доценти: к. мед. наук. Ковтун Л.О, Ніточко О.І, Хрущ В.І., Ашаніна І.В. Асистенти: Гоцуляк О.Л., Тимофєєва Л.М., Колесніченко О.О.
Контактна інформація	Довідки за телефонами: Верба Наталія Вікторівна, завуч кафедри 0931109458, E-mail: infectology@ODMU.edu.ua Консультації: з 15.00 до 17.30 Посилання на онлайн - консультацію надається кожній групі під час занять окремо

КОМУНІКАЦІЯ

Комунікація зі здобувачами буде здійснюватися аудиторно (очно).

Під час дистанційного навчання комунікація здійснюється через платформу Microsoft Teams, а також через листування електронною поштою, месенджери Viber (через створені у Viber групи для кожної групи, окремо через старосту групи).

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предмет вивчення дисципліни – дерматологічні та венерологічні хвороби

Мета дисципліни: вивчення будови і функцій шкірного покриву, слизових оболонок, додатків шкіри; етіології, клінічних симптомів, методів діагностики, лікування та профілактики шкірних хвороб, а також захворювань, що передаються переважно статевим шляхом. Предметні знання закладають основи здорового способу життя та профілактики інфікування венеричними хворобами та контагіозними дерматозами.

Завдання дисципліни:

1. Набуття навичок і вмінь медсестринського обстеження дерматовенерологічного хворого (скарги, анамнестичні дані, об'єктивн: огляд, оцінка змін шкіри, визначення проліферативних, ексудативних, порожнинних і безпорожнинних, природжених і набутих первинних та вторинних морфологічних елементів, мономорфності та поліморфності висипки, пальпація, перкусія, поскрібування, визначення дерматографізму, здійснення діаскопії, йодної проби Бальцера, симптомів Нікольського, Мещерського, інструментальні дослідження тощо).
2. Набуття практичних навичок оцінювання клінічних ознак дерматозів та захворювань, що передаються статевим шляхом, з метою своєчасної діагностики найпоширеніших захворювань шкіри, слизової оболонки рота та захворювань що передаються переважно статевим шляхом та постановки медсестринського діагнозу.
3. Набуття вміння складати план обстеження хворого для встановлення діагнозу, оцінювати діагностичні критерії захворювань

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

4. Набуття практичних навичок щодо підготовки пацієнта до проведення діагностичних тестів, інструментальних методів дослідження, до забору та взяття необхідного біоматеріалу (луски, нігті, гній, серум, кров тощо) для лабораторного дослідження та вміння їх правильної інтерпретації;
5. Набуття навичок спостереження за пацієнтом та вирішення його нагальних потреб
6. Засвоєння сучасних методів терапії і профілактики шкірних та венеричних хвороб;
7. Набуття вміння виписувати рецепти лікарських речовин, які використовують для лікування дерматозів та захворювань, що передаються статевим шляхом.
6. Набуття навичок і вмінь надання невідкладної допомоги при непритомності, шоку, алергічних реакціях; направлення хворих до спеціалізованого лікувально-профілактичного закладу;
7. Набуття навичок застосування примочок, паст, мазей, аерозолів, лосьйонів тощо.
8. Набуття навичок і вмінь оформлення медичної документації – амбулаторних карт хворого;
9. Формування морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хворим.
10. Набуття навичок проведення профілактичних заходів захворювань – первинних, вторинних.

Очікувані результати:

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати:

1. Будову та функції шкіри, її придатків та слизових оболонок.
2. Основи етіопатогенезу, фактори ризику, клінічні ознаки, діагностику найбільш розповсюджених шкірних хвороб та хвороб, що передаються статевим шляхом;
3. Принципи діагностики та основи диференційної діагностики шкірних хвороб та захворювань, що передаються статевим шляхом.
4. Основні принципи лікування, правила догляду за хворими на шкірні хвороби та хвороби, що передаються статевим шляхом.
5. Профілактичні заходи й тактику медичного персоналу у випадку виявлення заразних хвороб шкіри та хвороб, що передаються статевим шляхом.
6. Основи первинної та вторинної профілактики шкірних та венеричних хвороб.
7. Принципи медико-психологічної реабілітації хворих з дерматовенерологічною патологією.
8. Правила етики та деонтології, методи психопрофілактичної роботи з хворими на шкірні та венеричні хвороби.

Вміти:

1. Проводити опитування пацієнта, збирати дані анамнезу захворювання, життя, алергологічного анамнезу;
2. Проводити об'єктивне обстеження хворого;
3. Описувати дерматологічний статус хворого: патологічні елементи висипки на шкірі, слизових оболонках;
4. Ставити на основі клініко-анамнестичних даних попередній діагноз найбільш поширених дерматовенерологічних захворювань.
5. Проводити забір біологічного матеріалу для лабораторного дослідження;
6. Проводити загальну та місцеву терапію хворим із шкірними хворобами і захворюваннями, що передаються переважно статевим шляхом;
7. Застосовувати зовнішні лікарські форми препаратів для лікування дерматозів;
8. Виконувати дезінфекційні та профілактичні заходи в разі заразних хвороб;
9. Надавати невідкладну допомогу при гострих станах;
10. Дотримуватися правил етики та деонтології при спілкуванні з пацієнтами;
11. Проводити санітарно-освітню роботу серед населення з питань профілактичної медицини, пропаганди здорового способу життя.
12. Дотримуватися правил техніки безпеки, охорони праці при роботі з медичною апаратурою під час

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

виконання маніпуляцій, забору біологічного матеріалу на дослідження;

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Форми і методи навчання

Дисципліна буде викладатися у формі лекцій, практичних занять, організації самостійної роботи здобувача.

Практичні заняття: вирішення клінічних ситуаційних задач, відпрацювання навичок надання медичної допомоги пацієнтам від моменту їх госпіталізації, обстеження, постановки діагнозу, лікування до виписки зі стаціонару; відпрацювання навичок роботи в команді здобувачів, лікарів, інших учасників надання медичної допомоги.

Самостійна робота: самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, підготовка до практичних занять; самостійне опанування алгоритмів спілкування з хворим

Зміст навчальної дисципліни:

Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматології.

Тема 1. Введення в дерматологію. Анатомія, фізіологія нормальної шкіри та її придатків. Дерматовенерологія – наукова дисципліна, яка охоплює не тільки питання клінічного характеру, але і ряд проблем епідеміології, соціології, економіки, демографії, етики, правові аспекти. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Загальна характеристика шкіри – колір, еластичність, тургор, малюнок, вологість, жирність та інш. Будова епідермісу, дерми, підшкірної жирової клітковини. Кровоносні і лімфатичні судини, нервоворецепторний апарат шкіри. Волосся, волосяний фолікул, потові залози, сальні залози, нігті – будова, функції. Фізіологія шкіри. Зв'язок шкіри з іншими органами та системами. Участь шкіри у водному, мінеральному, білковому, вуглеводному, вітамінному, ферментному та жировому обміні. Утворення в шкірі біологічно активних сполук. Основні функції шкіри – захисна, імунна, терморегуляційна, видільна, резорбційна, дихальна. Шкіра – орган чуття. Вікові особливості шкіри. Менструація, вагітність і шкіра. Актуальність знань з дерматовенерології в майбутній праці косметолога.

Тема 2. Методи обстеження дерматологічного пацієнта. Семіотика шкірних хвороб. Первинні, вторинні морфологічні елементи. Поняття «висипка» та її роль при постановці відповідного дерматологічного діагнозу. Характеристика первинних і вторинних елементів висипки. Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипань, лабораторні дослідження. Додаткові методи обстеження шкірних та венерологічних хворих: діаскопія або вітропресія, зішкрябування, визначення характеру дермографізму, шкірних проб з алергенами, люмінісентна діагностика, біопсія, діагностичні проби та феномени (проба Бальцера, проба Ядасона, проба за Брокком, псоріатична триада, феномени: Пospelова, «яблучного желе», Кебнера).

Тема 3. Принципи лікування хвороб шкіри. Системна медикаментозна терапія. Дерматози являють собою не тільки місцеві патологічні процеси в шкірі. Вони – результат змін нервової системи, функцій внутрішніх і ендокринних органів, обміну речовин, гомеостазу та ін. Тому лікування уражень шкіри повинне бути комбінованим (загальним і місцевим), комплексним – із застосуванням психотерапії, медикаментозних препаратів, фізіотерапевтичних методів і курортного лікування. Принципи загального та місцевого лікування шкірних хвороб. Індивідуальне та комплексне лікування. Основні концепції системного лікування шкірних хвороб: етіотропна терапія, патогенетична терапія, симптоматичне лікування. Складові загального лікування: антибіотики, протигрибкові препарати, противірусні, десенсибілізуючі препарати, антигістамінні засоби, імунопрепарати, гормональні препарати, ретиноїди, вітаміни, дієта тощо.

Тема 4. Принципи лікування хвороб шкіри. Принципи місцевого лікування захворювань

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

шкіри. При лікуванні шкірних хвороб використовуються таку систему: 1) режим; 2) дієта; 3) загальна терапія; 4) зовнішня (місцева) терапія; додаткові (психотерапевтичні, фізіотерапевтичні, хірургічні) методи; 6) профілактика та курортолікування. Фармацевтичні форми місцевого лікування: примочки, присипки, бовтанки, мазі, пластирі, аерозолі та лаки. Основні зовнішні засоби, які застосовують у дерматології: антисептичні, антипаразитичні, фунгіцидні, в'яжучі, редуруючі, кератолітичні, протисвербіжні, розсмоктувальні, припікальні, фото захисні.

Тема 5. Етика та деонтологія в дерматовенерології. Психопро-філактична робота з хворими на шкірні хвороби. Принципи медико-психологічної реабілітації хворих з дерматологічною патологією.

Змістовий модуль 2. Дерматологічні захворювання.

Тема 6. Паразитарні захворювання шкіри. Короста. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості корости. Клінічні форми та перебіг корости. Діагностика та диференційний діагноз корости. Принципи терапії та профілактики корости. Проведення огляду на коросту. Здійснення медсестринського процесу в разі виявлення корости. Виконання лікарських призначень із загальної та місцевої терапії. Відпрацювання навичок у підготовці пацієнта до застосування зовнішніх медикаментозних форм: оброблення пацієнта при корості (бензилбензоатом, сірчаною маззю, препаратом «Спрегаль») Проведення поточної, заключної дезінфекції в компетенції медичної сестри. Проведення комплексної профілактики корости в організованих колективах (дитячих садках, школах). Заповнення повідомлення на виявлення паразитарних хвороб шкіри - ф. 089-2/о. Здійснювати дезінфекцію в разі корости: білизни натільної та постільної, рушників, постелі пацієнта (ковдри, матрацу, подушки), предметів ужитку (посуду, гребінця тощо), приміщення та предметів обстановки, ганчірки для прибирання. Проводити санітарно-освітню роботу в дитячих і дорослих колективах.). Дотримання правил професійної медичної безпеки, охорони праці, протиепідемічного режиму під час роботи з інфекційним пацієнтом та інфікованим матеріалом.

Тема 7. Паразитарні захворювання шкіри. Педикульоз. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості педикульозу. Клінічна картина педикульозу. Діагностика та диференційний діагноз педикульозу. Принципи терапії та профілактики педикульозу, епідзаходи. Проведення огляду на педикульоз. Брати патологічний матеріал для лабораторної діагностики корости. Здійснення медсестринського процесу в разі виявлення педикульозу. Виконання лікарських призначень із загальної та місцевої терапії. Відпрацювання навичок у підготовці пацієнта до застосування зовнішніх медикаментозних форм. Оброблення пацієнта при педикульозі (нітіфор, хігія, ПАРА –плюс, «Ландау» тощо). Проведення поточної, заключної дезінфекції в компетенції медичної сестри. Проведення комплексної профілактики педикульозу в організованих колективах (дитячих садках, школах). Заповнення повідомлення на виявлення паразитарних хвороб шкіри (ф. 089-2/о). Дотримання правил професійної медичної безпеки, охорони праці, протиепідемічного режиму під час роботи з інфекційним пацієнтом та інфікованим матеріалом.

Тема 8. Паразитарні захворювання шкіри. Демодекоз. Шкірний лейшманіоз (хвороба Боровського). Етіопатогенез та епідеміологічні особливості демодекозів. Клінічні форми та перебіг демодекоза. Діагностика та диференційний діагноз демодекоза. Принципи терапії та профілактики демодекоза. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості шкірного лейшманіозу. Клінічна картина шкірного лейшманіозу. Діагностика та диференційний діагноз шкірного лейшманіозу. Принципи терапії та профілактики шкірного лейшманіозу.

Тема 9. Гнійничкові захворювання шкіри: стафілодермії. Піодермії дітей раннього грудного віку. Загальне уявлення о піодерміях. Епідеміологія. Класифікація. Протиепідемічні заходи. Сучасні методи терапії. Стафілодермія. Етіопатогенез. Клінічна картина. Діагностика. Системна та зовнішня терапія. Здійснення медсестринського процесу в разі виявлення піодермій. Виконання лікарських

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

призначень із загальної та місцевої терапії при піодерміях. Обробляти шкіру навколо вогнища піодермії. Володіти методикою оброблення мікротравм. Накладати на інфільтрат чистий іхтіол. Готувати ділянки ураження до застосування місцевого лікування та зовнішніх медикаментозних форм. Проводити профілактику мікротрав. Проводити санітарно-освітню роботу в дитячих і дорослих колективах. Дотримуватися правил техніки безпеки, охорони праці, протиепідемічного режиму під час застосування основних засобів у мед сестринській діяльності та догляду за пацієнтом.

Тема 10. Гнійничкові захворювання шкіри: стрептодермі, стрептостафілодермії. Узагальнина класифікація та особливості, перебіг стрептодермій. Етіопатогенез. Клінічна картина. Діагностика. Загальне та місцеве лікування. Здійснення мед сестринського процесу в разі виявлення піодермій. Виконання лікарських призначень із загальної та місцевої терапії при піодерміях. Обробляти шкіру навколо вогнища піодермії. Володіти методикою оброблення мікротравм. Накладати на інфільтрат чистий іхтіол. Готувати ділянки ураження до застосування місцевого лікування та зовнішніх медикаментозних форм. Проводити профілактику мікротрав. Проводити санітарно-освітню роботу в дитячих і дорослих колективах. Дотримуватися правил техніки безпеки, охорони праці, протиепідемічного режиму під час застосування основних засобів у мед сестринській діяльності та догляду за пацієнтом.

Тема 11. Грибкові ураження шкіри. Кератомікози, епідермомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Поверхневі мікози. Кератомікози: різнокольоровий лишай. Лікування кератомікозів. Профілактика кератомікозів. Епідермомікози. Лікування епідермомікозів. Профілактика епідермомікозів. Здійснення медсестринського процесу при мікозах. Готувати пацієнтів до проведення люмінесцентної діагностики. Володіти навичками проведення йодної проби при кератомікозах. Відпрацювання навичок підготовки пацієнта та взяття патологічного матеріалу з місця ураження для лабораторних досліджень, проведення люмінесцентної діагностики (стрижка волосся, ручна епіляція волосся, видалення кірочок), застосування зовнішніх медикаментозних форм. Навчання пацієнта та його оточення санітарно-гігієнічних навичок. Вжиття заходів щодо забезпечення санітарно-протиепідемічного режиму, особистої безпеки та охорони праці медперсоналу.

Тема 12. Грибкові ураження шкіри. Трихомікози: мікроспорія, трихофітія, парша. Кандидози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Мікроспорія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Трихофітія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Мікоз стоп епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Парша, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Кандидоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Здійснення медсестринського процесу при мікозах. Виконання лікарських призначень із загальної та місцевої терапії. Тракувати патологічні елементи висипки у пацієнтів при мікозах. Володіти методикою взяття патологічного матеріалу для лабораторної діагностики на наявність грибів.

Готувати пацієнтів до проведення люмінесцентної діагностики. Проводити заходи профілактики мікозів: дезінфекція інструментів, білизни, шапочок, взуття (при мікозах стоп). Дотримуватися правил техніки безпеки, охорони праці, протиепідемічного режиму, професійної безпеки при грибкових захворюваннях

Тема 13. Туберкульоз шкіри. Збудник. Ураження шкіри як один з проявів загальної туберкульозної інфекції. Клінічні форми туберкульозу шкіри.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Патогенез. Клінічна характеристика та гістопатологія основних форм шкірного туберкульозу. Діагностика. Принципи лікування. Профілактика.

Тема 14. Проказа (лепра) Поширення. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні різновиди. Діагностика. Лікування. Профілактика. Організація боротьби з лепрою.

Тема 15. Ураження шкіри при загальних інфекційних хворобах. Семіотика інфекційних екзантем. Черевний тиф, паратифи А і В, ерсініози. Лептоспіроз. Бешиха. Менінгококова інфекція.

Тема 16. Вірусні хвороби шкіри. Герпетична інфекція. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Оперізуючий лишай. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Екзема Капоші. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Контагіозний моллюск. Вузлики доїльщиць. Клінічна картина. Лікування. Папіломавірусна інфекція. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування.

Тема 17. Ураження шкіри при загальних вірусних інфекціях. Семіотика інфекційних екзантем. Кір, краснуха, вітряна віспа тощо.

Змістовий модуль 3. Неінфекційні хвороби шкіри.

Тема 18. Простий контактний (ірітантний) дерматит. Алергічний контактний дерматит. Простий контактний або артифікаційний дерматит: класифікація, клініка та лікування. Алергічні контактні дерматити, токсикодермія. Клінічна картина та лікування. Дерматологічні тести, що допомагають визначити алергени. Моно- та полісенсibilізація. Порівняльна характеристика простого та алергічного дерматиту.

Тема 19. Токсикодермії. Визначення. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви. Діагностика. Лікування. Еритеми (багатоформна, синдром Стівенса – Джонсона, Лайєлла). Проблеми. Медсестринський процес.

Тема 20. Атопічний дерматит. Атопічний дерматит. Етіопатогенез. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Нейродерміт. Клініка, діагностика, сучасне лікування принципи роботи з хворими, які страждають на поширений нейродерміт. Шкірний свербіж. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 21. Екзема. Екзема (eczema) та її різновиди: істинна або ідіопатична екзема; мікробна екзема: паратравматична, варикозна, мітотична. дисгідротична; себорейна екзема, нумулярна екзема; професійна. Стадії розвитку екзематозного процесу. Диференційний діагноз. Принципи терапії. Прогноз та профілактика рецидивів.

Тема 22. Професійні дерматози. Професійні алергічні дерматози. Професійні акне та фолікуліти. Професійна токсична меланодермія. Еризепілоїд. Вузлики доярок.

Тема 23. Бульозні дерматози. Акантолітична пухирчатка. Етіопатогенез, клінічні прояви на шкірі та слизових оболонках та її перебіг. Особливості діагностики при ураженні слизових оболонок. Прогноз. Системна та зовнішня терапія. Пемфігоїди. Класифікація. Клінічна картина. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Герпетиформний дерматоз Дюрінга. Клінічна картина. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 24. Папулосквамозні дерматози. Псоріаз. Актуальні питання патогенезу. Псоріаз: клінічні

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

прояви, клінічні форми. Стадії клінічного перебігу, еволюція висипки, диференційний діагноз, алгоритм лікування. Лікарсько-трудова експертиза. Алгоритм лікування.

Тема 25. Папулосквамозні дерматози. Червоний плоский лишай. Червоний плоский лишай: особливості ураження слизових оболонок та шкіри. Характер свербіжу. Принципи лікування та профілактики.

Тема 26. Папулосквамозні дерматози. Рожевий лишай Жибера. Епідеміологія. Етіопатогенез. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Профілактика. Прогноз.

Тема 27. Червоний вовчак. Шкірні прояви при захворюваннях сполучної тканини. Червоний вовчак. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії.

Тема 28. Склеродермія. Шкірні прояви при захворюваннях сполучної тканини. Склеродермія. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії.

Тема 29. Дерматоміозит. Шкірні прояви при захворюваннях сполучної тканини. Дерматоміозит. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії. Реактивний артрит. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії.

Тема 30. Хвороби сальних залоз. Себорея. Вугрі звичайні (акне). Розацеа. Періоральний дерматит. Постапне. Косметичні недоліки, пов'язані з порушенням діяльності сальних залоз. Сучасні аспекти етіопатогенезу, класифікація, клініка, терапія себореї, вульгарних та рожевих вугрів. Корекція себореї, вульгарних та рожевих вугрів в умовах косметичного закладу. Особливості косметичного догляду клієнтів з вказаною патологією. Принципи лікування та косметологічної корекції пацієнтів з акне, постапне.

Тема 31. Хвороби потових залоз. Гіпергідроз. Бромгідроз. Етіологія, патогенез, клінічні прояви, діагностика, лікування.

Тема 32. Хвороби волосся. Патології, що супроводжуються надмірним випадінням волосся та надлишковим ростом волосся. Алопеція. Гіпертрихоз. Гірсутизм. Дистрофія волосся. Гіперкератози волосистої частини голови. Аспекти етіопатогенезу, клініка, принципи лікування та косметологічної корекції. Анатомія, фізіологія, патофізіологія волосся. Розподіл волоссяного покриву у пубертатній та репродуктивному віці. Фази росту волосся. Фактори, що ушкоджують волосся. Дистрофічні захворювання волосся. Алопеція. Види алопецій. Аспекти етіопатогенезу, класифікація, клінічні прояви, принципи діагностики, лікування та косметологічної корекції. Гіпертрихоз та гірсутизм: етіопатогенез, класифікація, клініка, диференційна діагностика, лікування в умовах косметологічного закладу. Дистрофії волосся: етіопатогенез, класифікація, клініка, диференційна діагностика, лікування. Гіперкератози волосистої частини голови: етіопатогенез, класифікація, клініка, диференційна діагностика, лікування в умовах косметологічного закладу.

Тема 33. Хвороби нігтів. Анатомія стопи, будова нігтів. Косметичні дефекти нижніх кінцівок: діабетична стопа, тріщини, змозолісті, натоптиші, бородавки, гіперкератози, мікози стоп, оніхомікози, оніходистрофії, оніхокриптози (врослий ніготь), оніхолізіс, оніхошизіс, оніхогрифоз, лейконіхія - в дерматокосметологічній практиці та методи їх корекції.

Тема 34. Хвороби слизової оболонки та червоної облямівки губ. Хейлити. Афти. Кандидози. Лейкоплакії. Етіологія. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Тема 35. Дисхромічні дерматози. Вітиліго. Гіперпігментації. Аспекти етіопатогенезу, клініка, принципи лікування та кометологічної корекції. Дисхромії. Клінічні різновиди та перебіг. Класифікація дисхромій. Набуті дисхромії (гемосидеринові та каротинові). Набуті первинні (вітиліго, хлоазма) і вторинні, як симптоми захворювань (лейкодерма, сифіліс). Вроджені (альбінізм). Аспекти етіопатогенезу, класифікація, клініка, принципи діагностики, ведення пацієнтів, лікування та косметологічної корекції. Сучасні методи та засоби косметологічної корекції гіпомеланозів в умовах косметологічних закладів. Застосування ультрафіолетового опромінення у практиці лікаря косметолога.

Тема 36. Генодерматози. Вульгарний іхтіоз. Бульозний епідермоліз. Факоматози. Класифікація. Клініка. Лікування.

Тема 37. Передраки шкіри. Передракові утворення шкіри (преканкрози): облігатні (пігментна ксеродерма, хвороба Боуена, еритроплазія Кейра, хвороба Педжета) та факультативні (кератоакантома, шкірний ріг, лейкоплакія, кератоз актинічний та ін.). Тригерні фактори злоякісної трансформації епідермісу та інших шарів шкіри.

Тема 38. Доброякісні новоутворення шкіри. Класифікація пухлин шкіри. Етіологія та епідеміологія новоутворень шкіри. Фактори ризику. Генетичні та молекулярні основи канцерогенезу. Поняття про меланоцитарні невуси (основні групи, клінічні особливості), прогноз. Новоутвори шкіри із доброякісним (папіломи, дерматофіброми, гемангіоми, сирінгоми, трихоепітеліоми, ліпоми, кератоз себорейний та інші.)

Тема 39. Злоякісні новоутворення шкіри. Класифікація пухлин шкіри. Етіологія та епідеміологія новоутворень шкіри. Тригерні фактори злоякісної трансформації епідермісу та інших шарів шкіри. Фактори ризику. Генетичні та молекулярні основи канцерогенезу. Поняття про меланоцитарні невуси (основні групи, клінічні особливості), прогноз. Новоутвори шкіри із злоякісним перебігом (базальноклітинний рак, плоскоклітинний рак, саркома, меланома). Основні клініко-морфологічні форми.

Тема 40. Шкірні прояви при захворюваннях внутрішніх органах. Шкірні прояви при ендокринних і метаболічних захворюваннях. Шкірні прояви при серцево-судинних захворюваннях. Шкірні прояви при захворюваннях шлунково-кишкового тракту.

Тема 41. Невідкладні стани в дерматології. Еритродермія – ургентний дерматоз. набряк Квінке, анафілактичний шок.

Змістовий модуль 4. Хвороби, що передаються статевим шляхом

Тема 42. Сифіліс: імунітет, реінфекція, суперінфекція, серодіагностика. Загальний перебіг сифілісу. Збудник сифілісу та його характеристика.. Реінфекція та суперінфекція при сифілісі. Класифікація сифілісу. Шляхи передачі. Інкубаційний період. Правила забору матеріалу для лабораторного виявлення блідої трепонеми. Правила забору крові та спинномозкової рідини для серологічного підтвердження діагнозу сифілісу. Особиста профілактика.

Тема 43. Сифіліс первинний. Первинний сифіліс (серонегативний, серопозитивний), його тривалість, заразність. Твердий шанкр, регіонарний склераденіт. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Методи лабораторної діагностики сифілісу: мікроскопічний і серологічні (методи експрес-діагностики, стандартні та високо специфічні реакції на сифіліс).

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Тема 44. Сифіліс вторинний. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок.

Тема 45. Сифіліс третинний. Вроджений сифіліс. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Ураження внутрішніх органів при вісцеральному сифілісі. Поняття нейросифілісу. Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу.

Тема 46. Основні принципи лікування. Контроль виліковності. Основні принципи лікування хворих на сифіліс. Показання та протипоказання щодо призначення проти сифілітичних препаратів. Антибіотики групи резерву. Неспецифічна терапія при лікуванні сифілісу. Диспансерне спостереження за хворими на сифіліс. Критерії виліковності хворих на сифіліс. Комплекс профілактичних заходів при сифілісі.

Тема 47. Гонорея та її ускладнення. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості гонореї. Клінічні форми та перебіг гонореї. Критерії діагностики гонореї та її ускладнення. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на гонорею.

Тема 48. Негонорейні захворювання сечостатевих органів. Трихомоніаз уrogenітальний. Трихомоніаз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.

Тема 49. Негонорейні захворювання сечостатевих органів. Хламідіоз. Хламідіоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.

Тема 50. Негонорейні захворювання сечостатевих органів. Мікоплазмоз. Мікоплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Уреаплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Гарднерельоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.

Тема 51. М'який шанкр. Пахова гнрульома. Лимфогранульома венерична. М'який шанкр. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості. Шляхи передачі. Особливості клінічної картини. Клініко-лабораторна діагностика. Диференційна діагностика. Критерії та методи лікування. Лимфогранульома венерична. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості. Шляхи передачі. Особливості клінічної картини. Клініко-лабораторна діагностика. Диференційна діагностика. Критерії та методи лікування.

Тема 52. Основні дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Ураження шкіри та слизових оболонок при СНІДі. Клінічна класифікація виявів ВІЛ-СНІДу. Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Методи лабораторної діагностики. Принципи лікування. Протиепідемічні заходи. Індивідуальна профілактика. Громадська профілактика.

Перелік рекомендованої літератури (основної).
Основна:

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

1. Дерматологія і венерологія: Підручник для студ. мед. закладів фахової передвищої та вищої освіти. 2-ге вид., стер. Затверджено МОЗ / В.І. Степаненко, А.І. Чоботарь, С.О. Бондарь та ін. К., 2020.
2. Практикум з дерматології і венерології / В. І. Степаненко, А. І. Чоботарь, С. О. Бондарь. Київ: Медицина, 2021.
3. Хвороби шкіри. Хвороби, що передаються статевим шляхом. /Галникіна С. Укрмедкнига, 2020, с.424.
4. Медсестринство в дерматології і венерології.// Шегедин М.Б. Нова Книга, 2017

Додаткова:

1. Дерматологія. Венерологія. Т.В. Святенко, І.В Свистунов. Видавництво: Нова книга, 2021, с. 656.
5. Дерматологія, венерологія / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.
6. Дерматологія, венерологія в питаннях та відповідях / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.
3. Дюдюн А.Д. та співав. Інфекції, що передаються статевим шляхом (навчальний посібник). – Київ. Поліграф плюс, 2012. – 133с.
4. Святенко Т. В. [та ін.] ; за ред.: Т. В. Святенко, І. В. Свистунова ; рец.: О. І. Денисенко, Л. А. Болотна Дерматологія. Венерологія : атлас для студентів старших курсів ВНЗ, лікарів інтернів, аспірантів, клініч. ординаторів, лікарів різних спеціальностей /— Вінниця : Нова Книга, 2020. — 424 с.

ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Сайт університету <https://onmedu.edu.ua/>

Кафедри E-mail kdvrem@onmedu.edu.ua

- Бібліотека library@onmedu.edu.ua

ОЦІНЮВАННЯ

Поточний контроль: усне опитування, тестування, оцінювання виконання практичних навичок, оцінювання комунікативних навичок під час рольової гри, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Оцінювання поточної навчальної діяльності на практичному занятті:

1. Оцінювання теоретичних знань з теми заняття:
 - методи: опитування, вирішення ситуаційної клінічної задачі
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
2. Оцінювання роботи із пацієнтом та практичних навичок з теми заняття.
 - методи: а) оцінювання комунікативних навичок спілкування з пацієнтом, б) правильність призначення та оцінки лабораторних та інструментальних досліджень, в) дотримання алгоритму проведення диференціального діагнозу, г) обґрунтування клінічного діагнозу, д) складання плану лікування.
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.

Оцінка за одне практичне заняття є середньоарифметичною за всіма складовими і може мати лише цілу величину (5, 4, 3, 2), яка округлюється за методом статистики.

Критерії поточного оцінювання на практичному занятті

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач вільно володіє матеріалом, бере активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре	Здобувач добре володіє матеріалом, бере участь в обговоренні та вирішенні

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

«4»	ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Здобувач недостатньо володіє матеріалом, невпевнено бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з суттєвими помилками.
Незадовільно «2»	Здобувач не володіє матеріалом, не бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень.

Форми і методи підсумкового контролю: іспит.

До іспиту допускається здобувач, який виконав усі завдання робочої програми навчальної дисципліни, приймав активну участь у практичних заняттях, виконав індивідуальне завдання та має середню поточну оцінку не менше ніж 3,0 і не має академічної заборгованості.

САМОСТІЙНА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Самостійна робота здобувачів, яка передбачена темою заняття поряд із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Самостійна робота передбачає підготовку до кожного тематичного заняття.

ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Політика щодо дедлайнів та перескладання:

- Пропуски занять з неповажних причин відпрацьовуються за розкладом черговому викладачу.
- Пропуски з поважних причин відпрацьовуються за індивідуальним графіком з дозволу деканату.

Політика щодо академічної доброчесності:

Обов'язковим є дотримання академічної доброчесності здобувачами, а саме:

- самостійне виконання всіх видів робіт, завдань, форм контролю, передбачених робочою програмою даної навчальної дисципліни;
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Неприйнятними у навчальній діяльності для учасників освітнього процесу є:

- використання родинних або службових зв'язків для отримання позитивної або вищої оцінки під час здійснення будь-якої форми контролю результатів навчання або переваг у науковій роботі;
- використання під час контрольних заходів заборонених допоміжних матеріалів або технічних засобів (шпаргалок, конспектів, мікро-навушників, телефонів, смартфонів, планшетів тощо);
- проходження процедур контролю результатів навчання підставними особами.

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- зниження результатів оцінювання індивідуального опитування, виконання тестових завдань, оцінки за розв'язання ситуаційних завдань, виконання індивідуального завдання, заліку тощо;
- повторне проходження оцінювання (тестових завдань, ситуаційних завдань, індивідуального завдання, заліку тощо);
- призначення додаткових контрольних заходів (додаткові ситуаційні завдання, індивідуальні

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

завдання, тести тощо);

- проведення додаткової перевірки інших робіт авторства порушника.

Політика щодо відвідування та запізень:

Стан здоров'я: здобувачі хворі на гострі інфекційні захворювання, у тому числі на респіраторні хвороби, до заняття не допускаються. Запізнення на заняття – не припустимі. Здобувач, який спізнився на заняття, може бути на ньому присутній, але якщо в журналі викладач поставив «нб», він повинен його відпрацювати у загальному порядку.

Використання мобільних пристроїв:

Використання будь-яких мобільних пристроїв заборонено. При порушенні даного пункту здобувач має покинути заняття та в журналі викладач ставить «нб», яку він повинен відпрацювати у загальному порядку.

Мобільні пристрої можуть бути застосовані здобувачами з дозволу викладача, якщо вони потрібні для виконання завдання.

Поведінка в аудиторії:

Поведінка здобувачів та викладачів в аудиторіях має бути робочою та спокійною, суворо відповідати правилам, встановленим Положенням про академічну доброчесність та етику академічних взаємин в Одеському національному медичному університеті, у відповідності до Кодексу академічної етики та взаємин університетської спільноти Одеського національного медичного університету, Положенням про запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній та освітній роботі здобувачів вищої освіти, науковців та викладачів Одеського національного медичного університету.